

Bestaat de Erfzonde?

<http://www.letusreason.org/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling (sterk ingekort) en voetnoten door M.V.

Er zijn een aantal religies die het concept van erfzonde ontkennen. De bahai zegt dat de mens als goed geboren wordt en dat wij onderwijs nodig hebben om ons te verbeteren. Evenzo leert de islam dat er geen erfzonde is. Ook de mormoonse kerk ontkent ze door te zeggen dat Adam niet afviel van zijn staat van onschuld, maar dat hij eigenlijk door te luisteren naar de leugens van de duivel, dit hem de gelegenheid gaf een God te worden. Hij viel dus niet neerwaarts maar opwaarts! Volgens hen vertelde de duivel in wezen dus de waarheid (maar Jezus zei het tegenovergestelde: dat hij een leugenaar was en een moordenaar van bij het begin). Anderen zoals de katholieke kerk, leren dat de erfzonde kan weggewist worden door de doop, en dat we daarna zondigen door eigen keuze, welke zonden dan behandeld worden door de sacramenten. De Internationale Kerk van Christus gelooft dat iedereen de consequentie van Adams zonde heeft geërfd (fysieke dood) en niet zijn natuur.¹ Velen lijken op verschillende manieren met de erfzonde om te gaan, maar op de een of andere manier erkennen de meesten dat de mens niet leeft volgens zijn potentieel.

Op het eerste zicht lijkt het niet uit te maken of wij geloven dat we een zondige natuur geërfd hebben of dat wij een zondaar geworden zijn door onze eigen begeerten. Maar dat is niet zo en het is bijzonder belangrijk om deze leer juist te verstaan, want ze kan talloze gebieden van de lering beïnvloeden én onze wandel.

Wat betekent het logischerwijs als we niet zouden geboren zijn met een zondige natuur, een neiging tot zonde? Dat betekent dat wij dan zondeloos geboren zijn. In de Bijbel zei God tegen Adam dat hij zou sterven op de dag dat hij ongehoorzaam zou zijn. Adams dood, wegens zijn zonde, was in de eerste plaats geestelijk, en daarna fysiek. Dit is dezelfde sequentie voor de hele mensheid. Wij zijn allen geboren met een ingebouwde doodsgarantie, dat is onze zondenatuur, omdat wij deze zondenatuur geërfd hebben van Adam. Wij zijn reeds geestelijk dood (afgescheiden van God).

De psalmist zegt in Psalm 58:4: “De goddelozen zijn van God vervreemd vanaf de baarmoeder; de leugensprekers dwalen vanaf de moederschoot”. In Psalm 51:7 verklaart David: “Zie, **ik ben in ongerechtigheid geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen**”.

Job stelt de vraag: “Wat is de mens, dat hij zuiver zou zijn, en die geboren is van een vrouw, dat hij rechtvaardig zou zijn?” (Job 15:14). En: “Hoe zou dan een mens rechtvaardig zijn bij God, en hoe zou hij zuiver zijn, die van een vrouw geboren is?” (Job 25:4).

Efeziërs 2:3: “Te midden van wie ook wij allen voorheen verkeerd hebben in de begeerten van ons vlees, door de wil van het vlees en de gedachten te doen; en **wij waren van nature kinderen des toorns**, zoals ook de anderen”.

Indien er geen erfzonde doorgegeven is, dan hebben wij het potentieel om perfect, volmaakt te zijn door niets verkeerd te doen. Maar er is niemand die dit kan, zoals Paulus zegt:

Romeinen 3:10-12: “Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgeweken, tezamen zijn zij nutteloos geworden. Er is **niemand** die goed doet, er is er **zelfs niet één**”.

Romeinen 5:18-19 zegt: “Zoals dus door één misdaad de schuld gekomen is over alle mensen tot verdoemenis, zo komt ook door één rechtvaardiging de genade over alle mensen tot rechtvaardiging ten leven. Want zoals **door de ongehoorzaamheid van de ene mens** de velen tot zondaars gesteld zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van de Ene de velen tot rechtvaardigen gesteld wor-

¹ Lees hoe ook de “Gemeente van Christus” (België) denkt over de erfzonde:
<http://www.gemeentevanchristus.be/wat%20leert%20de%20Schrift/de%20erfzonde%20leer.htm>.

den”. Deze schriftplaats toont duidelijk aan dat de zonde overgeërfd werd door Adams ongehoorzaamheid, niet die van ons. De Bijbel zegt dat wij allen onder de veroordeling staan van de zonde. De Bijbel spreekt van de zonde niet als van een biologisch gebrek maar van een geestelijke infectie die overgedragen wordt doorheen de reproducerende cyclus waardoor ze in alle mensen aanwezig is en hun natuur verderft. Romeinen 3:23 zegt: “Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God”. Wie de gedachte koestert dat hij geboren is zonder zonde, zou de heerlijkheid van God bezitten, maar de enige die dat van nature bezit is God Zelf.

Men kan een zondaar zijn zonder de symptomen ervan uiterlijk te vertonen. Zonde is zelfzucht, verkeerde houdingen en verlangens, tegengesteld aan God, en daar niet tegen in gaan. Jezus zei dat als we die foute gedachten in ons hart hebben dit dan nog steeds zonde is, ook al worden ze niet uitwendig vertoond. Hij vertelde in de bergrede dat men de wet niet overtreden wordt door louter uitwendige daden, maar dat het begint aan de binnenkant. Wat iemand een overtreder van de wet maakt is de intentie van zijn hart. Ook al pleegt men niet de fysieke handeling van moord, als men haat draagt in het hart tegen een ander dan is dat de aanvang van die zonde. Men heeft reeds de wet gebroken en is zondig. Daarom zijn alle mensen zondaars, wij allen schieten tekort jegens Gods volmaakte standaard, zowel inwendig als uitwendig, in onze natuur en in onze daden. Ongeloof is zonde, niet geloven in Christus is zonde. Alles wat tegengesteld is aan Gods natuur, tegen het karakter en de conformiteit van Zijn wil, is zonde. Paulus zegt: “wat niet uit geloof is (vertrouwen in God) is zonde”. Het zijn niet gewoon onze daden die ons tot zondaars maken. Als dat niet zo was had Jezus kunnen geboren worden uit twee mensen en dan nog steeds zondeloos zijn. Maar Jezus is juist uit een maagd geboren, door de Heilige Geest, om de zondige natuur van de mens te overbruggen en zondeloos bloed te hebben.

Wat de leer van de ontkenning van de erfzonde zegt is dat niemand geestelijk sterft *totdat men zondigt*. Dit betekent dat iedereen onschuldig geboren wordt (volmaakt), net zoals Adam was geschapen. De wortel van het probleem is hun interpretatie van zonde. Zonde kwam de wereld binnen door één mens (Rom. 5:12-21). De definitie van zonde is breder dan velen denken. Zonde betekent niet enkel het kenmerk te missen van volmaaktheid, van Gods doel, maar ze draagt ook het concept van afscheiding van God, waar wij allen in delen. Paulus wil zeggen dat Adams zonde een representatieve daad was zodat zijn hele nageslacht in hem heeft gezondigd. Adam was het natuurlijke hoofd van het menselijk ras. Vanuit hem loopt 's mensen gevallen natuur, doorheen de bloedlijn. Enkel Adam werd een zondaar door te zondigen. De zondenatuur beïnvloedt het onstoffelijke deel van de mens, dat derhalve onze uitwendige handelingen beïnvloed.

De zienswijze dat de mens geboren wordt zonder erfzonde is niet nieuw maar gaat terug tot 400 n.C., toen **Pelagius**² leerde dat de mens vrij van erfzonde wordt geboren.

Hij leerde dat Adams zonde enkel hemzelf aantastte, dat elke ziel onschuldig is geschapen en dat enkel persoonlijke zonden ten laste gelegd worden. Volgens deze zienswijze was het dus mogelijk te leven zonder zonde. De mens heeft dan absolute vrijheid het goede te kiezen door zijn wil. Dan wordt het ook mogelijk om gered te worden los van het Evangelie. Augustinus bestreed de zienswijze die Pelagius promoveerde in de 5de eeuw. Pelagius zag zonde fundamenteel als een uitwendig werk van de mens, die de vrijheid had te kiezen om te zondigen of niet te zondigen. Hij stelde dat deze zonde de mens ongeschikt maakte om goed te doen. Hij leerde dat wij geboren zondaars zijn die eigenlijk de kracht missen om goed te doen, maar toch dat wij allen het kwade verkiezen boven het goede, en door zo te doen worden wij aansprakelijk gesteld voor onze daden. Pelagius hield zich

² Pelagius (ca. 400): Brits asceet en christelijk auteur, kwam ca. 380 naar Rome, waar hij door zijn voorbeeldig leven en hoffelijkheid grote invloed kreeg in kringen van mannelijke en vrouwelijke vromen uit de hogere standen. Zijn leer over de vrije wil (zie pelagianisme) vond daar aanvankelijk veel bijval. In het jaar 409 of 410, toen Rome bedreigd werd door de Goten onder Alarik, week hij met zijn vriend Caelestius uit naar Noord-Afrika en reisde vandaar alleen verder naar Palestina. Tot 415 ondervond hij daar geen tegenstand. In dat jaar werd hij door Orosius, die door Augustinus naar Hiëronymus in Betlehem was gezonden, beschuldigd van ketterij. (Encarta 2002).

Pelagianisme: theologische opvatting binnen de vroegchristelijke kerk genoemd naar de Britse monnik Pelagius, behelzende dat de mens vrij van erfzonde wordt geboren en dat hij met zijn eigen vrije wil kan kiezen ten goede of ten kwade. De ontkenning van de erfzonde (en van de daaruit voortvloeiende heilsnoodzakelijkheid van de doop) werd met name gehouden door Pelagius' leerling Caelestius. Vooral de inzet van Aurelius Augustinus als bestrijder van deze opvatting leidde in 418 tot de definitieve veroordeling van het pelagianisme. (Encarta 2002).

aan de zienswijze dat men zich door eigen inspanningen kon verheffen tot God en dat genade een beloning is voor onze eigen menselijke deugd. Pelagius' zienswijze werd toen afgewezen en ketterij genoemd, en deze leer zou zeker ook vandaag moeten afgewezen worden.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm